

Teoria komunikacji społecznej i medialnej - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Teoria komunikacji społecznej i medialnej
Kod przedmiotu	15.1-WH-DiksP-TSM-5 -Ć-S14_gen89QYM
Wydział	Wydział Humanistyczny
Kierunek	Dziennikarstwo i komunikacja społeczna
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2020/2021

Informacje o przedmiocie	
Semestr	2
Liczba punktów ECTS do zdobycia	7
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	- prof. zw. dr hab. Marian Bugajski - dr hab. Marzanna Uździcka, prof. UZ - prof. dr hab. Magdalena Steciąg - dr hab. Piotr Kładoczny

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	30	2	-	-	Zaliczenie
Wykład	30	2	-	-	Egzamin

Cel przedmiotu

Wiedza: zdobycie szczegółowej wiedzy o komunikowaniu ze szczególnym uwzględnieniem komunikacji społecznej i medialnej. Poznanie terminologii z zakresu nauki o komunikowaniu społecznym i medialnym.

Umiejętności: Zdobycie umiejętności analizy komunikacyjnej wypowiedzi medialnych. Zdobycie umiejętności analizy wypowiedzi w uwarunkowaniu medialnym i społecznym.

Kompetencja: Zdobycie świadomości poglądów z zakresu komunikowania społecznego i medialnego. Zrozumienie roli języka w przekazie medialnym i społecznym. Ukształtowanie świadomości odpowiedzialności za przekazy medialne i społeczne.

Wymagania wstępne

brak

Zakres tematyczny

ĆWICZENIA

Konflikty i bariery w komunikacji. Milczenie i przemilczanie komunikacyjne. Męskie i kobiece style komunikacji. Komunikacja z chorymi i osobami z niepełnosprawnością. Relacje komunikacyjne w bliskich związkach. Grupy i ich komunikacyjne zależności. Mediatyzacja życia. Komunikowanie masowe. Systemy komunikowania organizacyjnego i masowego. Komunikowanie publiczne i polityczne. Społeczeństwo informacyjne.

WYKŁAD:

Język jako narzędzie komunikowania. Komunikowanie i komunikowanie się – komunikacja jako tworzenie wspólnoty. Społeczne i historyczne uwarunkowania współczesnej komunikacji językowej. Poziomy komunikowania społecznego. Relacje nadawczo-odbiorcze w przekazie medialnym i społecznym. Tożsamość a komunikowanie. Najważniejsze teorie i schematy komunikacyjne. Wpływ techniki na sposoby komunikowania. Komunikowanie medialne w kontekście materialnym i społecznym.

Metody kształcenia

Wykład informujący, wykład problemowy, opis uzasadniający, rozmowa nauczająca, analiza tekstów źródłowych, analiza przypadku.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągania efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
student ma podstawową wiedzę z zakresu nauki o mediach i komunikacji społecznej oraz ich przedmiotowej i metodologicznej specyfice, a także miejscu w systemie innych nauk	KD1_W01	- aktywność w trakcie zajęć - dyskusja - egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne	- Wykład - Ćwiczenia

Opis efektu	Symbolce efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
student potrafi samodzielnie i prawidłowo analizować przekazy medialne (rozpoznawać podstawowe zabiegi i strategie komunikacyjne)	• KD1_W12	• aktywność w trakcie zajęć • dyskusja • praca pisemna	• Wykład • Ćwiczenia
student czyta i interpretuje naukowe teksty z zakresu nauk o komunikacji i komunikowaniu się	• KD1_U08	• aktywność w trakcie zajęć • dyskusja • egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne	• Wykład • Ćwiczenia
student ma podstawową wiedzę z zakresu komunikowania interpersonalnego i społecznego, rozumie najważniejsze uwarunkowania procesów komunikowania (ich wielowymiarowość, wielopłaszczyznowość i ewolucję itp.)	• KD1_W10	• aktywność w trakcie zajęć • dyskusja • egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne	• Wykład • Ćwiczenia
student zna terminologię z zakresu komunikacji społecznej i medialnej w języku polskim	• KD1_W02	• aktywność w trakcie zajęć • dyskusja • egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne	• Wykład • Ćwiczenia
student zna zakres posiadanej przez siebie wiedzy i posiadanych umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się i rozwoju zawodowego oraz doskonalenia własnych umiejętności	• KD1_K01	• aktywność w trakcie zajęć • dyskusja	• Wykład • Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

udział w wykładzie, ocena przygotowania do dyskusji na ćwiczeniach, praca pisemna, zdanie egzaminu

Literatura podstawowa

1. Baran J., Mikrut A. (red.), *Umiejętności komunikacyjne osób z niepełnosprawnością: teoria, diagnoza, wspomaganie*, Kraków 2007.
2. M. Bugajski, *Język w komunikowaniu*, Warszawa 2006.
3. B. Dobek-Ostrowska (red.), *Nauka o komunikowaniu. Podstawowe orientacje teoretyczne*, Wrocław 2001.
4. B. Dobek-Ostrowska, *Podstawy komunikowania społecznego*, Wrocław 2004.
5. T. Goban-Klas, *Media i komunikowanie masowe*, Warszawa 2004.
6. M. Golka, *Barier w komunikowaniu i społeczeństwo (dez)informacyjne*, Warszawa 2008.
7. Majewska M., *Słowo też jest lekiem, czyli o komunikacji lekarza z pacjentem*, „Zeszyty Prasoznawcze”, 2015, T. 58, nr 2 (222), s. 224-237.
8. D. McQuail, *Teoria komunikowania masowego*, przeł. M. Bucholc, A. Szulżycka, Warszawa 2007.
9. S. P. Morreale, S. P. Spitzberg, J. K. Barge, *Komunikacja między ludźmi. Motywacja, wiedza i umiejętności*, Warszawa 2011.

Literatura uzupełniająca

1. B. Dobek-Ostrowska, *Komunikowanie polityczne i publiczne*, Warszawa 2007.
2. T. Globan-Klas, *Cywilizacja medialna*, Warszawa 2005 (tu: Globalizacja, czyli globalne z lokalnym, s. 174-210).
3. E. Griffin, *Podstawy komunikacji społecznej*, przeł. Olga i Wojciech Kubińscy oraz Magdalena Kacmajor, Gdańsk 2003.
4. *Norma a komunikacja*, pod red. M. Bugajskiego i M. Steciąg, Wrocław 2009.
5. *Świadomość w komunikowaniu*, pod red. M. Bugajskiego i M. Steciąg, Zielona Góra 2012.
6. *Tożsamość w komunikowaniu*, pod red. M. Bugajskiego i M. Steciąg, Zielona Góra 2014.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Krystian Saja (ostatnia modyfikacja: 20-11-2020 12:18)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ